

Taurom Fuglene har fløyet, dyreparken i Klæbu er nedlagt. Tilbake er bare tomhet – og forfall – viser Grethe Britt Fredriksens fotografiske formidling. Foto: STEINAR FUGELSØY

Hør bølgene: Marius Martinussens «Ocean Planet» bruker havet som metafor.

Vi er mange: Love Lundells collage viser mangfold – på mange måter.

Samarbeid om tema uten grenser

Konsekvensene kan bli fatale når kunst provoserer makt-havere. 20 kunstnere tolker temaet i samarbeid med Amnesty.

I år feirer Amnesty International Norge, i samarbeid med Galleri KIT, 60-årsjubileum for Verdenserklæringen for menneskerettighetene. Syv etablerte kunstnere samt tretten studen-

ter fra Kunstakademiet i Trondheim setter søkelys på verden og organisasjonen i utstillingen «Artikkel 27».

Retten til kunstneriske friheter er nedfelt nettopp i denne artikkelen som presiserer retten til å oppleve egen kunst, eie den og at mennesket har rett til og oppleve verket som er skapt. Det som er en selvfølge i vår del av verden byr på en helt annen virkelighet i regimer hvor egne tanker, meninger og uttrykk fører til at man stille forsvinner fra overflaten.

– Hvis menneskerettighetene

ikke gjelder på små steder, gjelder de ingen steder, sa Eleanor Roosevelt i 1948. Selv i våre dager er det ikke lett å etterleve dette utsagnet – et tankekors foran selve jubileumsdagen 10. desember.

Ikke en selvfølge

– Muligheten til å ta seg disse frihetene er ingen selvfølge, regionleder for Amnesty Midt-Norge, Tove Marie Paasche?

– I flere land er det ikke en selvfølge å uttrykke seg fritt verken verbalt, kunstnerisk eller litterært. Vi tar alle disse rettighe-

tene som en selvfølge i Norge. Derfor er denne utstillingen en unik anledning til jubileumsfeiring, vi inviterer kunstnere og viser deres rett til ytringsfrihet.

Favner vidt

Utstillingen spenner vidt innenfor mange teknikker: Her er store oljemalerier, fotografier og installasjoner i skjønn forening. Ett av dem er Marius Martinussens «Ocean Planet» i akryl på lerret. Vi spør om hvorfor han valgte nettopp dette motivet.

– Dette er fra en ny serie jeg arbeider med, med mørkere te-

matikk enn jeg har gjort tidligere. Tittelen er inspirert av et fransk metallband som heter Gojira. Begge mine bilder på utstillingen er faktisk inspirert av album dette bandet har gitt ut. Det ene bildet er flytende i uttrykket og bruket havet som metafor, det andre har et hardere anslag, man kan lett assosiere med fjell.

Det er ikke satt grenser for denne utstillingen. Det er mer lagt vekt på friheten blant kunstnerne som varierer i alder fra 23 til 40 år. Men ikke minst ønsker man å sette fokus på den unge

kunstscenen. Dermed finner man ikke en menneskerettighetsvinkling på motivene – nødvendigvis.

Provokasjon

– Derimot Negerbyen, Grethe Britt Fredriksen?

– Det er i grunnen en komplisert forklaring på navnevalget når det gjelder mine foto. Bildene er fra Hallsetheimen i Klæbu. Da heimen ble nedlagt ble det en periode dyrepark i deler av eiendommens bygninger. Det var små rekkehus som var svarte eller brunbeiset. Dermed

ble de kalt «negerbyen» på folkemunne. Jeg føler nok at det ligger en provokasjon i dette navnet som ble med som en del av mitt prosjekt. Hvorfor kan det gå så galt at man gir et slikt navn, er min tanke som knyttes opp mot Amnesty. Det beskriver vår mangel på empati og innlevelsesevne.

Enkle uttrykk, provoserende uttrykk, videoinstallasjoner og Love Lundells collage som fargesprakende setter sine utfordringer til publikums tankespinn er noe av det vi finner i denne utstillingen. Samt Silje Hammers

«Abstract Reinactment of the Police Hunt». Man senger skuldrene, og er takknemlig for den frihet man har.

JAN NORDSTRAND 72 50 16 91
jan.nordstrand@adresseavisen.no

TID OG STED: Galleri KIT, Innherredsveien (Industribygget) t.o.m. 2. desember. «Artikkel 27». Åpningstider: **Lørdag/søndag kl. 12.00-16.00. Hverdager kl. 14.00-18.00.**